

Muốn làm chứng cho Chúa, người Kitô hữu phải có một đời sống đạo gương mẫu. Đời sống đạo gương mẫu không phải chỉ dừng lại ở việc siêng năng đọc kinh, đi lễ. Nhưng nhất là phải gương mẫu trong cách ăn nết ở và trong lối sống đạo của ta.

Bởi vì, làm sao những người ngoại giáo mến đạo, nếu những người công giáo cũng chia rẽ bất hoà ? Làm sao đạo Công giáo có sức thuyết phục khi người có đạo vẫn còn ham hố danh vọng chức quyền đến nỗi bán rẻ cả lương tâm của mình và tìm cách chà đạp bôi nhọ nhân phẩm của người khác? Làm sao làm chứng được đạo Công giáo tốt, trong khi những người tin đạo vẫn còn gian lận, bắt công, tham lam của cải không phải của mình ? Cung cách sống đạo như thế, không thể thuyết phục được người khác.

Xin Chúa Kitô phục sinh giúp mỗi chị em chúng ta biết làm chứng cho Chúa Kitô phục sinh bằng chính đời sống gương sáng đạo đức của mỗi người chúng ta. Amen.

III - GỢI Ý THẢO LUẬN, CHIA SẺ

1. Về đức tin, tôi có nhất quyết phải nhìn thấy thì mới tin không ?
2. Lời nói hay. Việc làm tốt. Đây là sức thuyết phục người khác ?
3. Tôi đã cố gắng sống đạo tốt để làm chứng cho Chúa chưa ?

*** Cầu nguyện cho chị em đã được Chúa gọi về trong tháng.**

- 1- Anna Nguyễn Thị Liên, Họ Nhà xứ, Giáo xứ Vinh Tiên.
- 2- Anna Nguyễn Thị Cần, giáo họ Ngọc Liên, Giáo xứ Ngọ Xá.
- 3- Maria Nguyễn Thị Thư, giáo họ La Đạo, Giáo xứ La Tú.
- 4- Anna Nguyễn Thị Cát, giáo họ Nhà xứ, Giáo xứ Bắc Giang.
- 5- Maria Nguyễn Thị Tọ, giáo họ Đồn Hang, Giáo xứ Vân Cương

***Lưu ý:** Thứ bảy, ngày 04/05/2024, theo lịch phân công, Giáo hạt **Thái Nguyên** sẽ tập trung tại TTTM Từ Phong lúc 16^h30 để học hỏi, chia sẻ => 18^h30 dâng hoa kính Đức Mẹ. => 19^h00 Thánh lễ.

Lm. Phêrô Mai Viết Thắng

Đặc trách Hội Mân Côi

Giáo Phận Bắc Ninh.

HOA MÂN CÔI

Tháng 04/ 2024

Ý nguyện: Trong tháng này, chị em hãy cầu nguyện cho phẩm giá của người phụ nữ được tôn trọng xứng đáng, để họ không bị phân biệt đối xử bất công hay trở thành nạn nhân của các vụ bạo lực trong gia đình.

I - LỜI CHÚA *Xin đọc Tin Mừng Ga 20,19-31*

II. GỢI Ý SUY NIỆM

Khi sánh ví ai đó cứng lòng tin, người ta thường lôi Tôma ra để sánh ví bằng một câu nói: “*cứng lòng như Tôma*”.

Thật ra, không phải chỉ có Tôma mới cứng lòng, mà các Tông đồ khác cũng vậy thôi. Bởi vì, khi nghe tin Chúa sống lại, các ông bàng hoàng ngỡ ngàng, nhưng các ông vẫn nửa tin nửa ngờ, chứ chưa tin thực sự.

Cụ thể, khi nghe các phụ nữ đi viếng mộ Chúa trở về thuật lại với các ông là họ đã thấy tảng đá lấp cửa mộ đã được lăn ra một bên và thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Chúa đã sống lại. Nhưng các ông không tin. Phêrô và Gioan liền chạy ra mộ để kiểm chứng xem có đúng như các bà ấy nói không. Điều đó, chứng tỏ rằng: Các ông ấy cũng cứng lòng, không khác gì Tôma.

Mặc dù hai ông đã ra tận nơi để kiểm chứng và thấy đúng như những gì các bà ấy nói. Thế nhưng chiều đến, hai môn đệ trong nhóm của các ông vẫn không tin, nên đã bỏ Giêrusalem để về làng Em-mau trong tâm trạng âu sầu, buồn bã, chán nản và thất vọng ê chề.

Vì thế mà Chúa mới phải hiện ra nhiều lần, và mỗi lần hiện ra, Chúa lại phải trấn an các ông bằng cách cho các ông xem các vết thương và cùng ăn uống để củng cố niềm tin cho các ông.

Tuy các ông chưa hoàn toàn tin, nhưng trong các ông không ai dám bộc lộ thái độ cứng lòng tin đó ra, mà chỉ có Tôma là người đã tuyên bố một cách quyết liệt rằng: *“Nếu tôi không thấy dấu đinh ở tay Người, nếu tôi không xỏ ngón tay vào lỗ đinh và không đặt bàn tay vào cạnh sườn Người, tôi chẳng có tin”*. Chính vì câu nói quả quyết ấy mà Tôma bị mang tiếng là kẻ “Cứng lòng tin”.

Tôma là đại diện cho con người thời nay, cái gì họ cũng phải muốn nhìn tận mắt, bắt tận tay, day tận trán thì mới tin. Họ chỉ tin những gì mắt thấy, tay sờ. Họ đòi phải kiểm chứng tất cả mọi thứ thì mới tin, chứ không tin vào những lời nói suông.

Nhưng chúng ta phải cảm ơn thánh Tôma, vì nhờ ông mà các môn đệ khác được chứng kiến tỏ tường việc Chúa sống lại, được nhìn thấy những vết thương ở chân tay và cạnh sườn Chúa. Cũng vì nhờ ông mà Chúa lại hiện ra một lần nữa, và nhất là nhờ ông mà chúng ta được nghe mỗi phúc cuối cùng Chúa đã hứa.

Lời chúc phúc của Chúa trên đây, đòi buộc chúng ta phải có một đức tin trưởng thành. Nghĩa là đặt nền tảng trên chân lý, chứ không phải là một niềm tin ấu trĩ.

Nếu chúng ta cứ nhất quyết cãi lý; phải nhìn thấy mới tin thì niềm tin ấy là niềm tin của người thiếu hiểu biết, hời hợt, nông cạn và là cái nhìn của trẻ con. Bởi vì, khi ta đã nhìn thấy tận mắt thì không cần tới lòng tin nữa. Chúng ta có tin hay không tin thì con người hay sự vật đó đã và vẫn đang hiện diện trước mắt chúng ta.

Còn mỗi phúc mà Chúa Giêsu nói: *“Phúc cho những ai không thấy mà tin”*, thì quá chí lý. Bởi vì, hầu hết điều chúng ta tin thì đều chưa xuất hiện hoặc không nhìn thấy bằng mắt thể lý.

Tôi có thể lấy một vài ví dụ để chứng minh điều đó. Chẳng hạn: Không ai trong chúng ta nhìn thấy cụ tổ cách chúng ta vài chục đời hoặc xa hơn nữa. Mặc dù chúng ta không nhìn thấy các cụ bằng con mắt thể lý, nhưng chẳng ai trong chúng ta dám chối bỏ sự hiện diện của các ngài.

Hay khi chúng ta ký hợp đồng để làm ăn với đối tác thì tất cả những điều chúng ta ký kết đều chưa xảy ra và ta chưa thể nhìn thấy nó được. Thế nhưng với lòng tin, ta vẫn đặt bút ký.

Một ví dụ rất văn minh hiện đại đó là mạng điện thoại, vô tuyến, viễn thông... nếu không có thiết bị đo lường, chúng ta không thể nhìn thấy làn sóng đó bằng mắt thể xác. Mặc dù không nhìn thấy, nhưng tất cả chúng ta đều tin là có thì ta mới có thể sử dụng được các thiết bị điện tử.

Hay giả sử; hai dây điện trần, một dây có điện, một dây không. Nếu dùng mắt thường, ta không thể nào biết được dây nào có điện, dây nào không. Nếu chúng ta cứ khẳng khẳng đòi phải mắt thấy, tay sờ thì mới ta tin, trường hợp đó liệu ta có dám dùng tay sờ vào để kiểm chứng có điện hay không ?

Trên đây chỉ là một vài ví dụ trong muôn vàn tình huống khác nữa, để cho chúng ta thấy rằng; hầu hết điều chúng ta tin thì chúng ta không nhìn thấy bằng con mắt thể lý. Nhưng bất cứ thứ gì chúng ta tin, chúng ta không dựa vào cái nhìn thể lý, mà dùng lý trí để khám phá ra chân lý. Đặc biệt là về phương diện đức tin, ta phải dựa trên mạc khải và ân ban của Thiên Chúa.

Qua bài Tin mừng trên đây, thuật lại việc thánh Tôma đòi xem vết thương ở chân tay và cạnh sườn của Chúa, đặt ra cho ta những tiêu chí mới trong việc giới thiệu Chúa cho người khác.

Đa số con người thời nay không còn tin vào những lý thuyết suông, xa vời, thiếu thực tế. Nhưng lý thuyết phải được chứng minh bằng những kết quả thực tế. Vì thế, để lý thuyết có giá trị thì lời nói phải đi đôi với việc làm.